

Svenska Jägareförbundet VGV
c/o Morgan Andersson

Sveriges Sportfiske- och Fiskevårdsförbund
c/o Sten Frohm

Sveriges Fiskares Producentorganisation
c/o Peter Ronelöv Olsson

Kungörelsedelgivning

Tillstånd till skyddsjakt på storskarv i havet inom Västra Götalands län

Beslut

Länsstyrelsen beslutar att meddela tillstånd till skyddsjakt efter storskarv (*Phalacrocorax carbo*) innanför baslinjen i Västra Götalands läns del av havet enligt nedanstående förutsättningar. För översiktskarta över jaktområde, se bilaga 2.

A. Skyddsjakt i havet vid fasta och rörliga fiskeredskap

Skyddsjakt för att förhindra allvarlig skada på fiske får bedrivas inom 300 m från fasta fiskeredskap och rörliga redskap såsom nät, ryssjor och burar, under perioden 1 mars – 31 juli. Beslutet gäller inte handredskap.

B. Skyddsjakt i havet i fredningsområden för fisk

Skyddsjakt för att freda fiskbestånd får bedrivas inom fredningsområden för fisk (definierade i FIFS 2004:36) och upp till första definitiva vandringshindret för fisk i de vattendrag som mynnar ut i fredningsområdena i havet, under perioden 1 mars – 31 juli.

Högst 1500 storskarvar får sammanlagt fällas under tre år, med stöd av detta beslut.

Länsstyrelsen förordnar, med stöd av 21 § jaktförordningen, att skyddsjakten får ske från stillaliggande motorbåt utan att kravet på att motorn ska ha varit avstängd minst en minut är uppfyllt.

Tillståndet gäller till och med **den 31 juli 2027**.

Skyddsjakt får inte bedrivas inom jaktförbudsområdena i Kosterhavets nationalpark (St. Drammen, Segelskären-Ramskär, Ursholmen), i Väderöarnas naturreservat (norra Väderöarna) eller i Natura 2000-området Soteskär (Soteskär, Lilla och Stora Gyltran). Baslinjen och jaktförbudsområdena framgår även av kartbilaga 3.

Länsstyrelsen beslutar med stöd av 59 § jaktförordningen att detta beslut ska gälla även om det överklagas.

Länsstyrelsen avslår den delen av ansökan som gäller ytterligare 1500 storskarvar, den del av ansökan som gäller skyddsjakt i allt vatten ut till trälgränsen, den del av ansökan som gäller skyddsjakt året runt, samt den del av ansökan som gäller jakt utan avståndsbegränsning till skarvars boplatser under perioden 11 augusti – 31 mars.

Villkor

Beslutet gäller under förutsättning att:

- Den som jagar med stöd av detta tillstånd, kontrollerar att det tillåtna antalet skarvar som får fällas inte kommer att överskridas. Detta görs via Länsstyrelsens hemsida före jakt: ([Skyddsjakt på storskarv | Länsstyrelsen Västra Götaland \(lansstyrelsen.se\)](https://www.lansstyrelsen.se/vastorgotaland/skyddsjakt-pa-storskarv)).
- Berörd jakträttshavare och markägare har lämnat sitt tillstånd till skyddsjakten, såvida inte jakten bedrivs på allmänt vatten och jaktutövaren har tillstånd att jaga där.
- Skyddsjakten sker på ett sådant sätt att övrigt vilt störs i så liten utsträckning som möjligt i enlighet med 5 § jaktlagen (1987:25).
- Skyddsjakten inte sker inom fågelskyddsområden under tiden då tillträdesförbud gäller.
- Skyddsjakten inte sker närmare än 300 meter från boplatser för storskarv, havsörn och fiskgjuse.
- Patroner som är laddade med blyammunition inte används vid jakten.
- Fällda skarvar så långt det är möjligt bärgas av skytten.
- Skyddsjakten om möjligt sker i kombination med andra skadeförebyggande åtgärder, som till exempel att skrämma med rösten och använda ljus- och ljudskrämmor.
- Rapporteringsskyldighet fullgörs enligt nedan.

Rapporteringsskyldighet

Rapporteringen är en skyldighet för jakt som sker enligt detta beslut. Rapporteringen ska ske snarast, dock senast en vecka efter att skarv har fällts. Rapporteringen lämnas via Länsstyrelsens hemsida:

[Skyddsjakt på storskarv | Länsstyrelsen Västra Götaland \(lansstyrelsen.se\)](https://lansstyrelsen.se/Skyddsjakt_p%C3%A5_storskarv_L%C3%A4nsstyrelsen_V%C3%A4stra_G%C3%B6taland)

Rapporten ska innehålla följande:

- Antal skarvar som fällts,
- plats och tidpunkt när skarvarna har fällts,
- uppgifter om skarvarna fälldes (1) vid fasta eller rörliga fiskeredskap, eller (2) inom fredningsområden för fisk
- uppgifter om skarvarna lyckats bärgas eller inte,
- effekter av skyddsjakten,
- uppgifter om fågeln varit ringmärkt, samt då ringens inskription. Ringar ska sändas till Naturhistoriska Riksmuseet,
- eventuella andra iakttagelser som kan vara av intresse.

Beskrivning av ärendet

Svenska Jägareförbundet Västra Götaland Väst, Sveriges Sportfiske- och Fiskevårdsförbund och Sveriges Fiskares Producentorganisation har ansökt om skyddsjakt efter storskarv. De tre organisationerna ansöker om sådan skyddsjakt efter storskarv som beviljades av Länsstyrelsen i beslut 55855-2020, som gällde 3000 storskarvar under tre år, dock med förändringen att skyddsjakten mellan 1 april – 10 augusti inte ska bedrivas närmare än 300 meter från känd skarvkoloni, samt att jaktområdet utökas så att området innanför trälgränsen och upp till det första definitiva vandringshindret för fisk utgör de yttre gränserna för skyddsjakten. Sökanden menar att allt vatten kan ses som ett fredningsområde för uppväxande fisk.

De sökande skriver att storskarven kan ha en kraftig påverkan på det kustnära fiskbeståndet och rödlistade arter såsom torsk, ål, bleka, rödspotta och kolja. Även havsöringen, som kanske är den viktigaste fisken i kustområdet för sportfisket, påverkas negativt av skarvpredation. De sökande uppger att tidigare skyddsjaktsbeslut från Länsstyrelsen har möjliggjort en begränsning av skarvens skadeverkan på svaga fiskbestånd och lekvandrande fisk. Dessa bestånd är fortsatt i starkt behov av skydd för att kunna återhämta sig. De sökande anser att de efter de sista tre årens jakt fortfarande ser att skarvens beståndsstatus är god, och att skarvens negativa påverkan på fiskpopulationerna kvarstår.

Remissinstansernas yttranden

Ansökan har remitterats till SLU Aqua och Birdlife Sverige.

SLU Aqua skriver i sitt yttrande att kännedom om storskarvens påverkan på fisk är begränsad, men skarvarna längs Skagerrakkusten kan potentiellt avlägsna stora mängder fisk. Det råder stor kunskapsbrist kring storskarvens effekter på återhämtning av fiskpopulationer i marina ekosystem, och stor kunskapsbrist om vilka faktorer som påverkar olika fiskpopulationers beståndsstatus och begränsade återhämtning. Resultat från forskning i Östersjön kan inte appliceras rakt av på Skagerrakkusten. SLU anser att skyddsjakten bör utformas så att den kan bidra med kunskapsunderlag och ökad förståelse för jaktens påverkan både på förekomsten av storskarv och storskarvens påverkan på fiskpopulationer. Eftersom skyddsjaktens innebörd och effekter för olika fiskpopulationer inte kan förutspås, bör jakten följas upp och utvärderas. I delar av Bohuslän är toppskarv dominerande året runt, och under stora delar av året är även atlantstorskarven vanligare än mellanskarven.

Birdlife Sverige anser att det saknas vetenskapliga grunder för att bevilja ansökan i sin helhet, samt att det saknas underlag för att göra en bedömning av skyddsjaktens påverkan på fisk och andra fågelarter. Föreningen anför att de kan acceptera skyddsjakt när särskilda skäl föreligger, och då den är riktad mot platser och områden där allvarlig skada kan påvisas och där insatserna har störst sannolikhet att påverka de värden som ska skyddas. De påpekar att det finns en förväxlingsrisk på underartnivå mellan mellanskarv (*Phalacrocorax carbo carbo*) och atlantstorskarv (*Phalacrocorax carbo sinensis*), samt mellan arterna storskarv och toppskarv. För att konstatera vilken påverkan skyddsjakt har på underarterna, borde krav ställas på dokumentation för underartsbestämning. Birdlife anser att skyddsjakt inte bör ske under storskarvens häckningsperiod, huvudsakligen 20 mars – 10 augusti. De anser vidare att skyddsjakt inte bör bedrivas inom 500 meter från viktiga boplatser av känsliga arter så som ejder, berguv, havsörn och fiskgjuse, och inte heller inom fågelskyddsområde, naturreservat, nationalpark eller Natura 2000-område.

I ärendet har även projekt 8+ fjordar skickat in ett yttrande. De skriver att den skyddsjakt som är möjlig på eget initiativ enligt bilaga 4 punkt 19 jaktförordningen, inte är tillräcklig för att förstärka kustbestånden av stora rovfiskar. Grundområdena som projektet täcker är viktiga barnkammare för många fiskarter, som riskerar att

bli negativt påverkade om möjlighet till skyddsjakt inte finns under våren och sommaren. Bland annat finns öringen i området, som lämnar vattendragen som smolt på våren och då blir utsatt för storskarven.

Sammanställning av inrapporterat jaktresultat från skyddsjakt 55855-2020

Det senaste tillståndet för skyddsjakt efter storskarv, gällde från den 23 februari 2021 till den 15 februari 2024 och medgav jakt efter 3000 storskarvar. Totalt fälldes 2952 av dessa. 74 % av storskarvarna fälldes under den period då skyddsjakt på eget initiativ enligt bilaga 4 punkt 19 gäller (augusti – februari), och 26 % av storskarvarna fälldes under mars-juli. Av de inkomna rapporterna framgår att det totalt fälldes 2733 storskarvar för att freda fiskebestånd, och 219 storskarvar vid fiskeredskap. 83 % av alla fällda skarvar har bärgats.

Motivering till beslutet

Vid prövning av skyddsjakt gör Länsstyrelsen en samlad bedömning i varje enskilt fall utifrån eventuella skadors omfattning och under hur lång tidsperiod dessa har skett. Bedömningen beaktar om skadeförebyggande åtgärder vidtagits, vilka möjligheter till förebyggande av skada som finns samt möjlighet till annan lämplig lösning än skyddsjakt. Länsstyrelsen ska även bedöma om skyddsjakten försvårar upprätthållandet av gynnsam bevarandestatus för storskarv i dess naturliga utbredningsområde.

Skyddsjakt är en åtgärd som kan användas i syfte att skrämma undan de skadegörande djuren i särskilda fall. Skyddsjakt är inte att betrakta som en del av populationsregleringen. Skyddsjakt får endast användas om inga andra lämpliga lösningar finns för att exempelvis förhindra allvarlig skada på fiske.

Bedömning av risk för allvarlig skada

Med fiske räknas för det första yrkesfiskets fångster, förädling och försäljning av fisk inklusive de platser där verksamheten bedrivs, för det andra fiskodlingar (vattenbruk) och för det tredje fritidsfiske (husbehovsfiske, sportfiske, fiskeklubbars verksamhet, kommersiella Put&Take-vatten med mera). Länsstyrelsen bedömer att behovet av skyddsjakt för fiskodlingar täcks av bilaga 4 punkt 19 året runt, och att prövning om risk för allvarlig skada därför ska göras för yrkesfiskets och fritidsfiskets risk för skada.

Enligt förvaltningsplanen för storskarv (2023) visar en sammanfattning av rådande kunskapsläge att storskarvar inte har någon allmän negativ påverkan på fiskbestånd. Det finns dock studier som visar att storskarvars predation på fisk kan ha betydande negativ påverkan på specifika arter och populationer i specifika områden, i form av minskande antal, biomassa och individstorlekar. Storskarvens effekter på fiskbestånden måste därför bedömas från fall till fall och kan förväntas skilja mellan arter, platser och tidpunkter. Storskarvens predation kan ha negativa effekter på fiskpopulationer i vissa mindre avgränsade områden som vattendrag, mynningsområden, sjöar eller kustnära grunda områden, medan den i andra miljöer såsom större, öppna system inte har kunnat påvisas även om uttaget av fisk kan vara lika stort eller till och med större än yrkesfiskets fångster.

I avgörande från Kammarrätten i Stockholm, mål nr 8465-18, framgår att det är möjligt att bevilja skyddsjakt efter storskarv för att förhindra allvarlig skada, trots att dokumentation om eventuella skador som uppstått för fisket på grund av skarvens predation, eller övrig information om skarvens födosök eller fiskpopulationens sammansättning, till stor del saknas. Att storskarv uppehåller sig i ett område utgör enligt domstolen risk för allvarlig skada. När det gäller prövning av skyddsjakt för att förhindra risk för allvarlig skada ska det ekonomiska bortfallet, exempelvis genom utebliven eller skadad fångst, skador på redskap och liknande, utgöra motivet till beslut, inte storskarvens predation på fiskbestånden i sig.

Även EU-kommissionen skriver i sin vägledning "Great cormorant – Applying derogations under Article 9 of the Birds Directive 2009/147/EC" att ett beslut om skyddsjakt kan fattas även om det inte går att dokumentera allvarlig skada. En sådan bedömning ska baseras på att ett betydande antal skarvar födosöker i ett begränsat område. Dessutom måste populationsstrukturen och artsammansättningen i fiskesamhället indikera att skarvarnas predation är den troligaste orsaken till minskade fångster eller skador på fisk och att det inte är troligt att det är andra faktorer som orsakar allvarlig skada. Då det är svårt att i praktiken beräkna fiskbestånds storlek kan det dock vara lämpligt med ett mer pragmatiskt tillvägagångssätt där exempelvis en oberoende sakkunnig lämnar ett utlåtande.

Påverkan på fiskbestånd

Skarven är en generalist och äter den fisk som är vanligast i de vatten där den födosöker. En studie (Ovegård, 2017) visar att en skarv äter i snitt 500 gram fisk per dygn. Studien visar vidare att konkurrensen mellan skarv och fiske visserligen varierar mellan studieområdena i Östersjön och för olika arter av fisk, men att skarvars predation lokalt kan konkurrera och ha negativ påverkan på vissa fisken. Studien visar att skarvar generellt har en negativ effekt på fiske, och att förvaltningsåtgärder för att minska predationen har positiva effekter på fiske. En rapport om konkurrensen om fisk i Östersjön visar att skarven kan ha en betydande påverkan på fiskbestånd (ICES 2018). En annan studie utförd av SLU visar att torsk utgör en viktig bytesart i den del av studieområdet som hyser torsk (Blekinge). Eftersom skarvar generellt äter fiskar av mindre storlek än människan tar upp konsumerar skarv fler fiskar i antal. Skarven har därför en annan slags påverkan på fiskesamhällen än vad människan har (SLU 2016). SLU:s årliga kusttrålundersökning visar på en fortsatt låg nivå av både stor och liten torsk i Skagerrak och Kattegatt (SLU 2023). Enligt en rapport om skarvens predation på lax- och öring-smolt i danska floder och fjordar är det troligt att skarvarnas predation begränsar storleken på vissa bestånd av lax och havsöring (DTU 2014). En studie som genomförts i Sverige visar även den att skarv har en negativ påverkan på juvenila laxfiskars överlevnad (Säterberg m.fl., 2023)

Skarvens bevarandestatus

Naturvårdsverket anförde inom ramen för jakttidsöversynen (2018) att de två underarterna av storskarv, *Phalacrocorax carbo carbo* och *Phalacrocorax carbo sinensis*, är svåra eller omöjliga att skilja åt i fält och bör därför behandlas lika när det gäller förvaltning. Enligt Artportalen klassas storskarven som livskraftig, och det finns inga tecken på betydande populationsförändring. Den senaste rikstäckande inventeringen av häckande storskarv utfördes av SLU år 2023. Inventeringen hade god geografisk täckning. Resultaten visar att den häckande populationen av storskarv i Sverige har ökat markant sedan den förra inventeringen 2012. År 2023 räknades i landet 74 767 bon i 224 boplatser, jämfört med 40 958 bon och 169 boplatser år 2012. Boplatserna var flest och störst vid kusterna. I Västra Götaland konstaterades 34 boplatser år 2023. Totalt räknades 8555 bon, vilket är en ökning från år 2012 då 4490 bon fanns i 26 boplatser. Västra Götaland har den näst största andelen av storskarvspopulationen i landet (11,4 %).

I en publicerad rapport (Länsstyrelsen 2021:05) från övervakning av kustfågel i Kosterhavets nationalpark framgår att antalet häckande storskarvar har ökat, men att flertalet av dessa lämnar hemmavattnen under vintern. Under vinterhalvåret har toppskarv de senaste åren varit tre till fyra gånger vanligare än storskarv i Kosterhavet. Toppskarvens dominans under vinterhalvåret är särskilt markant i de exponerade delarna av Kosterhavet.

Bedömning av andra lämpliga lösningar

Länsstyrelsen bedömer att andra lämpliga lösningar för att förhindra allvarlig skada på fiske i praktiken saknas. Det har endast i liten utsträckning bedrivits arbete med skadeförebyggande åtgärder eller skrämselemetoder. För att det ska utvecklas skrämselemetoder och skarvsäkra redskap behövs statliga medel och insatser från myndigheter. Länsstyrelsen anser att det inte går att ställa ytterligare krav på enskilda fiskare att utveckla redskapen eller fungerande skrämselemetoder.

Motivering för att bevilja skyddsjakt

Länsstyrelsen beviljar skyddsjakt efter totalt 1500 storskarvar på tre år, för att förhindra allvarlig skada på fiske. Åtgärden är motiverad i syfte att skrämman undan skadegörande individer.

Det yrkesmässiga kustfisket som utsätts för skador från skarv i länet utgörs främst av det småskaliga fisket, där skarven skadar fisk i redskap och skrämmer potentiell fångst. Skarvens predation har även en påverkan på den generella fisktillgången såväl för yrkesfisket som för fritidsfisket. Det finns 64 fredningsområden för fisk i länet. I de fredade områdena är det framför allt lax och havsöring som skyddas, och i ett par större områden förekommer även generellt skydd av torsk, bleka och kolja. Huvudsaklig smoltutvandring sker under perioden april - maj med viss variation, då vandringen är såväl ljus- som temperaturberoende.

Länsstyrelsen bedömer att det ekonomiska bortfallet på grund av utebliven eller skadad fångst samt skador på redskap riskerar att bli stort om skyddsjakt inte beviljas. Detta är en risk för allvarlig skada, vilket motiverar Länsstyrelsens beslut om skyddsjakt vid redskap. Länsstyrelsen bedömer vidare att det finns en risk för allvarlig skada i form av utebliven eller skadad fisk inom i fredningsområden för fisk där vissa arter har totalfredats, eller där temporär fredning råder för att skydda fiskmigration, samt i havsmynnande vattendrag där smolt utvandrar. Smolten är särskilt känslig på våren när den vandrar ut

från åar till havet. Länsstyrelsen anser därför att skyddsjakt efter storskarv är motiverad i fredningsområdena för att skydda hotade fiskbestånd.

Länsstyrelsen bedömer att storskarvens bevarandestatus är gynnsam, och att skyddsjakten inte kommer att försvåra upprätthållandet av artens bevarandestatus. Länsstyrelsen bedömer att skyddsjakten är förenlig med artikel 9.1 i EU:s direktiv (79/409/EEG) om bevarande av vilda fåglar.

En del av skyddsjakten gäller under häckningstid. Det finns inte något förbud mot skyddsjakt under häckning, varken i fågeldirektivet eller i svensk lagstiftning, utan en avvägning får göras mot behovet av skyddsjakten och risken för onödigt lidande och etiska aspekter. Mot bakgrund av att fisksamhällen är känsliga även under häckningstid och att flera fiskarter är rödlistade bedömer Länsstyrelsen att det är nödvändigt att bevilja skyddsjakt, dock inte närmare än 300 meter från boplats för storskarv, havsörn och fiskgjuse.

Länsstyrelsen bedömer att det finns skäl att besluta om ett undantag från förbudet om jakt från motordrivna fortskaffningsmedel i syfte att göra skyddsjakten effektiv, med stöd av 21 § jaktförordningen.

Länsstyrelsen beslutar att endast tillåta användning av blyfri ammunition, med stöd av 9 b § jaktförordningen. Användning av blyammunition i vattenmiljö är generellt olämplig ur ett miljöperspektiv, och därmed oförenlig med Länsstyrelsens aktiva arbete för miljömässig hållbarhet. Länsstyrelsen bedömer att det idag finns tillräckliga blyfria alternativ även för äldre hagelvapen, så att villkoret inte bör begränsa möjligheten till skyddsjakt på skarv.

Motivering för avslag

Länsstyrelsen finner det inte nödvändigt att bevilja skyddsjakt i samma omfattning som i det tidigare beslutet med diarienummer 218-55855-2020, då det nu finns en möjlighet att skyddsjaga storskarv på eget initiativ enligt bilaga 4 i jaktförordningen. Länsstyrelsen bedömer att den jakt som medges i bilaga 4 punkt 19 ska användas i första hand för att förebygga skada från storskarv, varför ytterligare möjlighet till skyddsjakt inte medges under perioden 1 augusti till 28 (29) februari. Länsstyrelsen avslår därför den del av ansökan som gäller skyddsjakt året runt.

Sammanställningen av de inrapporterade jakterna från tidigare beslut visar att majoriteten av alla skarvar fälldes under samma period som täcks av bilaga 4. Länsstyrelsen bedömer därför att det inte är rimligt att bevilja skyddsjakt på 3000 storskarvar under en period som är kortare än vad som tidigare beviljats. Länsstyrelsen bedömer att skyddsjakt efter 1500 storskarvar under perioden 1 mars-31 juli bör vara tillräcklig för att förhindra allvarlig skada.

Skyddsjakt är inte en populationsreglerande jakt, utan en åtgärd som kan användas i särskilda fall och om inga andra lämpliga åtgärder finns för att skydda exempelvis fiske. Länsstyrelsen bedömer att det inte finns underlag som visar att storskarven utgör en så pass allvarlig risk för skada på fiske i hela havet, att det motiverar en skyddsjakt i hela havet inom länet. Länsstyrelsen ifrågasätter inte att storskarven äter fisk där den befinner sig, men utifrån förvaltningsplanen för storskarv och det kunskapsunderlag som den bygger på, har det inte ännu visats att storskarvens predation på fisk i större öppna system har negativa effekter på fiskpopulationer. Länsstyrelsen avslår därför den del av ansökan som gäller skyddsjakt i hela havet.

Länsstyrelsen bedömer att baslinjen är en tydligare geografisk avgränsning för jakten än trålgränsen, och att det inte är motiverat att bevilja skyddsjakt i ett område bortanför de yttersta skären. Därför avslår Länsstyrelsen den delen av ansökan som gäller skyddsjakt ut till trålgränsen.

De sökande har även ansökt om att kravet om att skyddsjakten inte får bedrivas närmare än 300 meter från skarvars boplatser endast ska gälla under tiden 1 april – 10 augusti. Då Länsstyrelsen enbart beviljar skyddsjakt under perioden 1 mars – 31 juli, är det mars månad som är aktuellt för den delen av ansökan om gäller avståndskravet. Länsstyrelsen bedömer att storskarvarna kan anlända till boplatserna redan i mars och därmed påbörja häckningen. Länsstyrelsen avslår därför den delen av ansökan, för att minska risk för störning för storskarvar under häckningsperioden.

Bestämmelser som beslutet grundas på

Enligt 29 § jaktförordningen (1987:905) får Länsstyrelsen ge tillstånd till jakt efter fredade djur som orsakar sådana skador som avses i 23 a § samma förordning enligt följande:

Om det inte finns någon annan lämplig lösning, och om det inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde, får beslut om jakt meddelas

1. av hänsyn till allmän hälsa och säkerhet eller av andra tvingande skäl som har ett allt överskuggande allmänintresse, inbegripet orsaker av social eller ekonomisk karaktär och betydelsefulla positiva konsekvenser för miljön,
2. av hänsyn till flygsäkerheten,
3. för att förhindra allvarlig skada, särskilt på gröda, boskap, skog, fiske, vatten eller annan egendom, eller
4. för att skydda vilda djur eller växter eller bevara livsmiljöer för sådana djur eller växter.

Av 9 b § jaktförordningen framgår att de beslut som fattas med stöd av 23 a och 29 §§ jaktförordningen ska bland annat ange vilket antal av den aktuella arten som får fällas, vilka medel och metoder som får användas, den tid och det område som avses samt villkor i övrigt som behövs för att så långt som möjligt undvika skador eller olägenheter av betydelse för den berörda artens bestånd.

Enligt 31 § jaktlagen får jakt inte ske från motordrivna fortskaffningsmedel. Enligt 21 § jaktförordningen får Länsstyrelsen besluta om undantag från detta förbud när det gäller jakt efter bland annat skarv. Sådant undantag får endast medges om det inte finns någon annan lämplig lösning, upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde inte försvåras, och undantaget behövs av något sådant skäl som anges i 23 a § jaktförordningen.

Information

Bestämmelser om skydd av områden enligt miljöbalken, såsom fågelskyddsområden, sälskyddsområden, nationalparker och naturreservat med bestämmelser om jakt, ska beaktas. Tillstånd krävs vid eventuellt tillträdesförbud.

Fredningsområdenas avgränsning framgår av Fiskeriverkets föreskrifter (FIFS 2004:36) om fiske i Skagerrak, Kattegatt och Östersjön i Havs- och vattenmyndighetens författningssamling, [Fiske i Skagerrak, Kattegatt och Östersjön \(FIFS 2004:36\) - Föreskrifter - Vägledning, föreskrifter och lagar - Havs- och vattenmyndigheten \(havochvatten.se\)](#)

Det finns både storskarv och toppskarv i länet, och med kunskap är det möjligt att se skillnad på dem. Förvaltningsrätten har tidigare bedömt att det inte föreligger någon förväxlingsrisk mellan arterna toppskarv och storskarv, då toppskarven är mindre och smäkrare än storskarven (dom med mål nr 741-18 meddelad i Göteborg 2018-08-22). Det är dock alltid jägaren som ansvarar för vad som skjuts.

Jakten ska bedrivas med största möjliga hänsyn till såväl berörd art som övrig fauna och den rekreationssökande allmänheten.

SLU har framfört att skyddsjakten bör kompletteras med insamling av dietprover, fotografier och vävnadsprover för att detta ska kunna analyseras och bidra till undersökningar av diet och genetik. När beslutet fattas har SLU ingen möjlighet att driva en sådan verksamhet, och Länsstyrelsen ställer därför inget krav på att jägare ska skicka in prover till SLU. Det kan dock bli aktuellt att SLU kontaktar jägare framöver för att be om material.

Storskarvars boplats

Fågelbon definieras som bon så länge fåglarna kommer att återvända till dem, exempelvis vid nästa häckningsperiod eller om flera år. Storskarven återanvänder sitt bo, vilket innebär att boplatsen är fredad året runt. En boplats för skarv är ett område där skarvar häckar, det vill säga parar sig, bygger bo, lägger ägg och föder upp sina ungar. Antalet bon kan variera från en handfull till flera hundra. Andra platser där större antal skarvar samlas men inte häckar, till exempel rastplatser, räknas inte som boplatser.

Kungörelsedelgivning

Länsstyrelsen beslutar med stöd av 49 § delgivningslagen (2010:1932) att delgivning av detta beslut ska ske genom kungörelse.

Meddelande om beslutets huvudsakliga innehåll samt information om var och när det hålls tillgängligt införs inom 10 dagar i Post- och Inrikes Tidningar samt i Bohusläningen, Göteborgs-Posten, Kungälv-Posten, Lokaltidningen Stenungsund, Lysekilsposten och Strömstads Tidning. Beslutet finns under överklagandetiden tillgängligt hos Länsstyrelsen i Västra Götalands län samt på Länsstyrelsens hemsida <https://www.lansstyrelsen.se/vastra-gotaland.html>

Du kan överklaga beslutet

Se bilaga med överklagandehänvisning.

De som medverkat i beslutet

Beslutet har fattats av viltsamordnare Anita Bergstedt med vilthandläggare Anna Hjelm som föredragande. I den slutliga handläggningen har även länsfiskekonsulent Fredrik Larson och marina förvaltaren Anita Tullrot medverkat.

Bilagor

1. Överklagandehänvisning förvaltningsrätten
2. Översiktskarta med baslinjen samt fredningsområden för fisk
3. Karta med baslinjen samt jaktförbudsområden
4. Referenslista

Kopia till

Viltförvaltningsdelegationen
Sveriges Sportfiske- och Fiskevårdsförbund
Sveriges Fiskares Producentorganisation
Svenska Jägareförbundet Väst
SLU
Birdlife Sverige
Kustbevakningen
Polismyndigheten
Naturvårdsverket
Hav och Vattenmyndigheten

Du kan överklaga beslutet hos förvaltningsrätten

Om du inte är nöjd med Länsstyrelsens beslut, kan du skriftligen överklaga beslutet hos förvaltningsrätten.

Så här överklagar du beslutet

Länsstyrelsen måste pröva att överklagandet har kommit in i rätt tid, innan det skickas vidare tillsammans med handlingarna i ärendet. Därför ska du lämna eller skicka din skriftliga överklagan till Länsstyrelsen Västra Götaland antingen via e-post; vastragotaland@lansstyrelsen.se, eller med post; Länsstyrelsen Västra Götaland, 403 40 Göteborg.

Tiden för överklagande

Ditt överklagande måste ha kommit in till Länsstyrelsen senast den 12 juni 2024. Om det kommer in senare kan överklagandet inte prövas. I ditt överklagande kan du be att få ytterligare tid till att utveckla dina synpunkter och skälen till att du överklagar. Sedan är det förvaltningsrätten som beslutar om tiden kan förlängas.

Ditt överklagande ska innehålla

- Vilket beslut som du överklagar, beslutets datum och diarienummer.
- Hur du vill att beslutet ska ändras.
- Varför du anser att Länsstyrelsens beslut är felaktigt.

Skriv också följande uppgifter, om du inte tidigare lämnat dem:

- Person- eller organisationsnummer.
- Telefonnummer där du kan nå dagtid (med undantag för nummer som avser ett hemligt mobilabonnemang som behöver uppges endast om rätten begär det).
- E-postadress.
- Annat som har betydelse för att domstolen ska kunna nå dig.

Om du har handlingar som du anser stödjer din överklagan så bör du bifoga kopior på dessa. Kontakta Länsstyrelsen i förväg om du behöver bifoga filer som är större än 15 MB via e-post.

Ombud

Om du anlitar ett ombud som sköter överklagandet åt dig ska ombudet underteckna skrivelsen samt uppges sitt eget namn, adress och telefonnummer. Ombudet bör också bifoga en fullmakt.

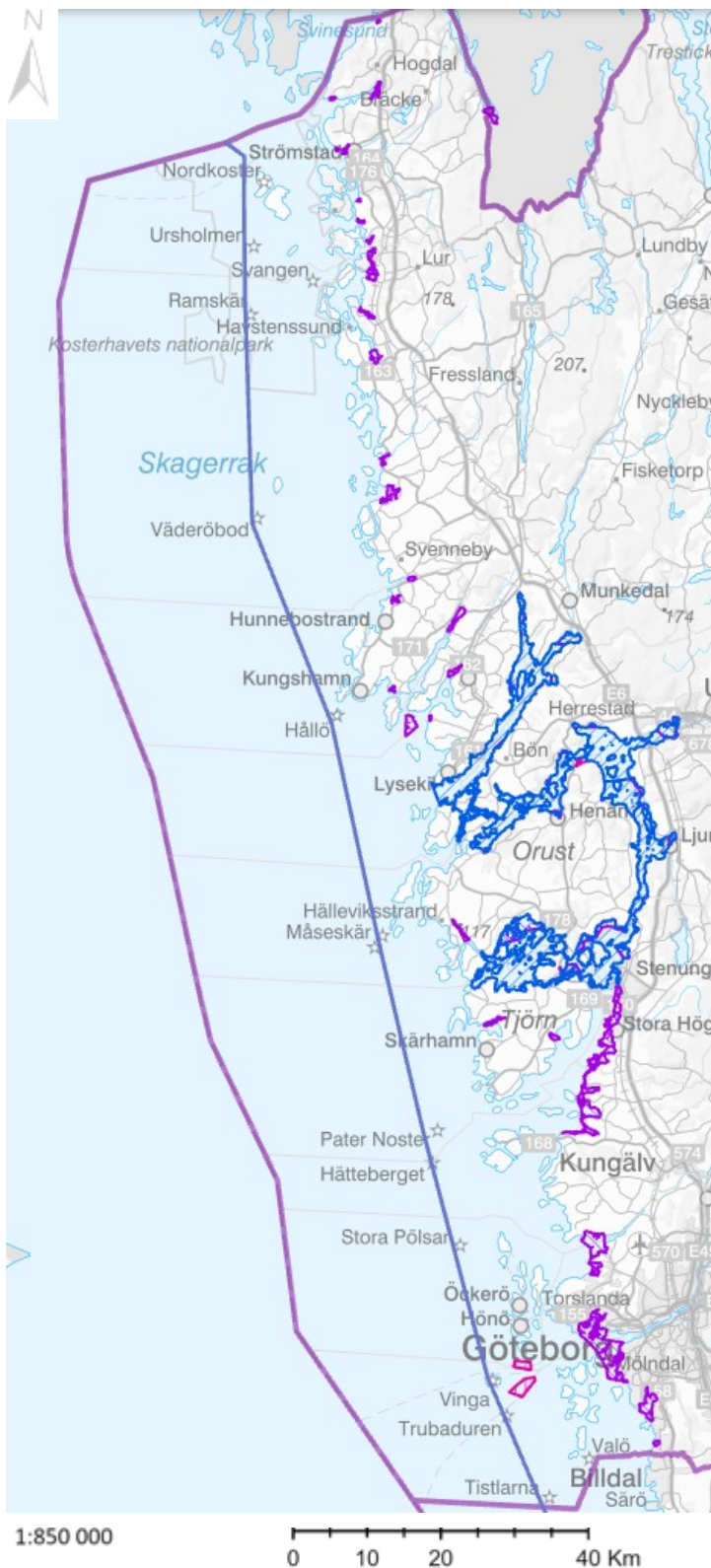
Behöver du veta mer?

Har du ytterligare frågor kan du kontakta Länsstyrelsen via e-post, vastragotaland@lansstyrelsen.se, eller via växeltelefonnummer 010-224 40 00. Ange diarienummer 49363-2023.

Bilaga 2. Karta med baslinjen samt fredningsområden för fisk

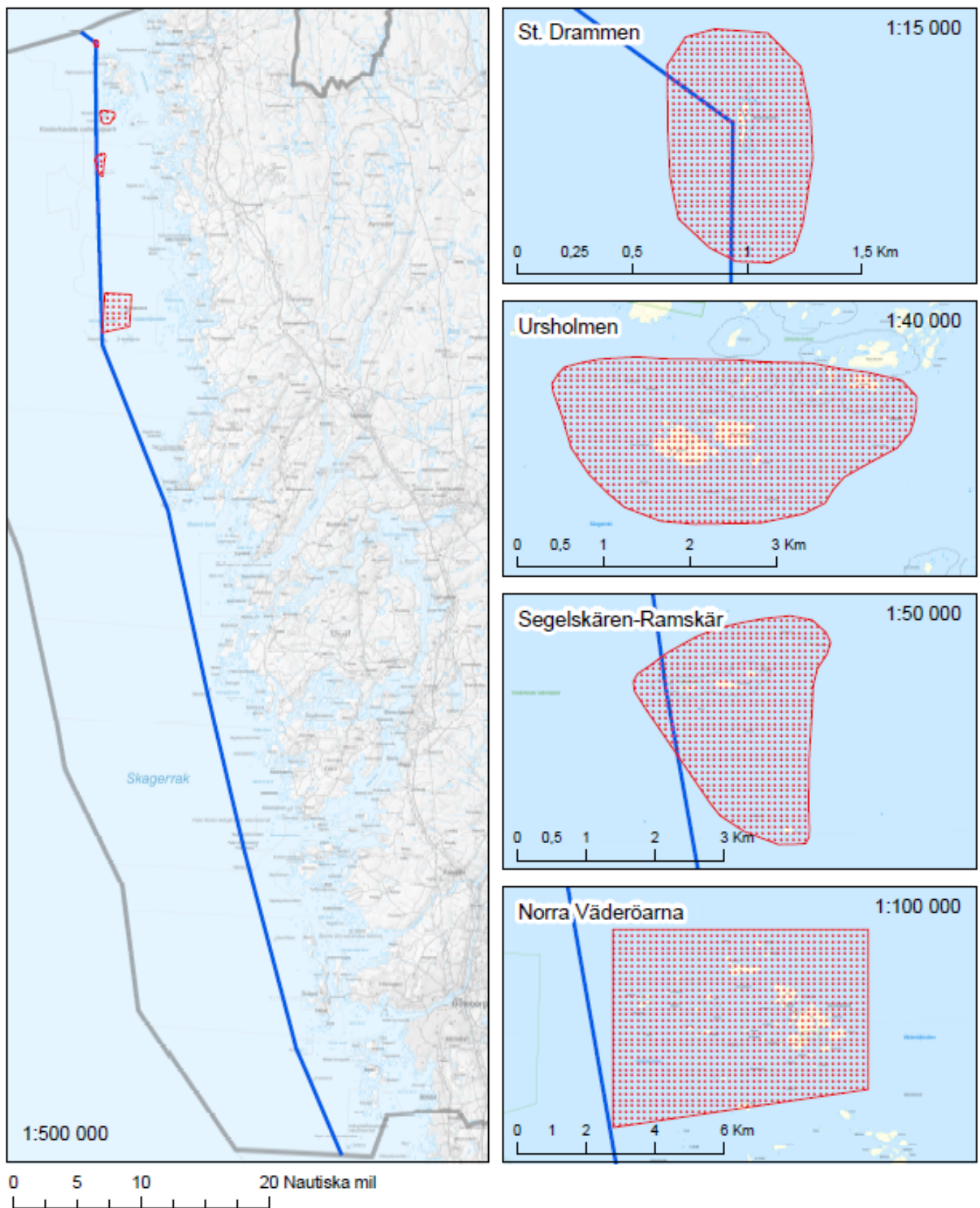
För mer information: [Fiske i Skagerrak, Kattegatt och Östersjön \(FIFS 2004:36\) - Föreskrifter - Vägledning, föreskrifter och lagar - Havs- och vattenmyndigheten \(havochvatten.se\)](#)

Besök Länsstyrelsens hemsida för en detaljerad karta över fredningsområden: [Informationskartan Västra Götaland \(lansstyrelsen.se\)](#). Skriv in "Fredningsområden Fisk (havet)" i sökrutan, och zooma in till relevant område.

- Baslinjen
- Länsgränsen
- Fredningsområde för fisk - alla arter
- Fredningsområde för fisk - lax och havsöring
- Fredningsområde för fisk - torsk, kolja och bleka

Bilaga 3. Karta med baslinjen och jaktförbudsområden inom Kosterhavets nationalpark och Väderöarnas naturreservat

Bilaga 4. Referenslista

DTU 2014. Jepsen, N., Skov, C., & Pedersen, S. (2014). Betydningen af prædation på danske ferskvandsfiskebestande - en oversigt med fokus på skarv. DTU Aqua-rapport nr 283-2014.

ICES 2018. Hansson, S., Bergström, U., Bonsdorff, E. ... (2018). Competition for the fish - fish extraction from the Baltic Sea by humans, aquatic mammals, and birds, *ICES Journal of Marine Science*, 75:3, 999-1008

Länsstyrelsen Västra Götalands 2021. Kustfåglar i Kosterhavet. Resultat från inventeringar och övervakning till och med 2020. Länsstyrelsen 2021:05.

Ovegård, M. (2017). The interactions between cormorants and wild fish populations. Doctoral Thesis. Department of Aquatic Resources, Swedish University of Agricultural Sciences, 2017:12.

Ovegård, M. K., Jepsen, N., Bergenius Nord, M., & Petersson, E. 2021. Cormorant predation effects on fish populations: A global meta-analysis. *Fish och Fisheries*, 22:3, 605-622.

SLU 2016. Ovegård, M., Öhman, K., & Lunneryd, S-G. (2016). Skarv, människa och fisk i Bleking skärgård: en studie av fiskdödlighet. Aqua notes 2016:15.

SLU 2023. Lundström, K. (2024). Rikstäckande inventering av häckande storskarv (*Phalacrocorax carbo*) i Sverige 2023. Aqua notes 2024:7.

SLU 2023. Svensson, F., Andersson, L., & Holmes, A. (2023). Kusttrålundersökning 2022 - Övervakning av bottenlevande fisk längs svenska västkusten. Aqua notes 2023:4.

Säterberg, T., Jacobson, P., Ovegård, M., Rask, J., Östergren, J., Jepsen, N., & Florin, A. B. (2023). Species and origin specific susceptibility to bird predation among juvenile salmonids. *Ecosphere*, 14:12, e4724.